

alle Lande i økonomisk Henseende, men ogsaa dem, som ere paastrængende nødvendige for os, dersom vi ikke skulle gaa til Grunde, vi ophøre at eksistere som selvstændigt økonomisk Samfund“. Det ærede daværende Medlem mindede om 1807 og sagde: „1807 er det bedste Argument for at undlade at forøge vor Udrustning med saadanne Midler, som vi i Tilfælde af en europæisk Konflikt maa sige, at vi ikke kunne forvare“. Det er det bedste Argument ikke alene mod Københavns Befæstning, men mod alle Fæstninger.

Det ærede Medlems Slutningsord faa i Øjeblikket en vis aktuel Betydning, idet det ærede Medlem for Lejrekredsen, den nuværende Konseilspræsident, sagde: „Et lille Land burde være stillet saaledes, at alle ere sympatetisk stemte for det, og det er et lille Land, hvor Folket regeres til sin Tilfredshed . . . Men jeg tror, at naar man i Europa taler om Danmark, taler om vort lille Land, er det om dette lille Land med det underlige Ministerium“.

Da det ærede Medlem fra Lejre havde talt hin Dag, den 13. Januar 1888, saa tog det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) Ordet, det ærede Medlem, som utvivlsomt har staaet bag ved det ærede Medlem fra Veringe (Lindø) og det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), da de pr. Automobil tog ud til Ledreborg for at hente Greven herind, og han vendte sig med megen Spydighed og megen Harme mod det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds. Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds havde nemlig talt om Ærlighed i Politik, om Ærlighed som det store Ledemotiv, paa hvilket vi burde bygge dansk Politik op, og dertil sagde det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) i en Tone, som dirrede dels af Harme, dels af Sorg, og i nogle Ord, som var saa spydige, som de vel kunde være mod det daværende ærede Medlem, Oppositionens daværende Fører: „Ligeledes interesserer det mig at høre, naar det ærede Medlem taler om „den ærlige Forhandling“, som denne Sag skal være Genstand for i det Udvalg, der nu inden lang Tid kommer til at behandle den. Vi vide alle sammen af Erfaring, hvilken knusende Betydning denne Ærlighed har, som det ærede Medlem er i Stand til at kunne lægge for Dagen ved en Forhandling“.

Den højtærede Konseilspræsident blev hentet ind fra det skønne Ledreborg, sagde den ærede Ordfører for Flertallet her i

Gaar. Der er meget skønt ved Ledreborg, jeg har selv været derude, det er som saa mange andre af vore Herresæder et pragtfuldt og smukt Slot med udmærket smukke Naturomgivelser. Men der er jo ogsaa meget derude, som ikke er skønt; der er f. Eks. nogle smaa Huse, hvor der bor Smaakaarsfolk; Hytter, hvori de Folk, som dyrke Ledreborgs Jorder, bo. Jeg forsikrer det ærede Medlem fra Vordingborg, at hverken de Huse derude eller Husene ude omkring ved vore andre Herregaarde, ej heller Polakkaserne, just ere af den Beskaffenhed, at man kan bruge et Udtryk som „skønne“ om dem.

Den højtærede Konseilspræsident har, saa vidt jeg har kunnet følge ham i Politik, ikke særlig interesseret sig for sociale Spørgsmaal. Han har i hvert Fald yderst sjældent enten her i Salen eller udenfor den udtalt sig om sociale Spørgsmaal. Men den højtærede Konseilspræsident maa vide, at naar han nu kommer tilbage efter omtrent 20 Aars Forløb til den danske Rigsdag, saa er det sociale Spørgsmaal brændende her i Danmark, det er det, som det store Flertal i Befolkningen forlanger løst. Ikke paa een Gang, der er ingen af os, der tror paa Spring i Udviklingen, men gradvis. Og disse sociale Spørgsmaal ere af den Beskaffenhed, at de kunne underbygges af en enstemmig Sagkyndighed paa ethvert Omraade. Det gælder saaledes med Hensyn til de Tusinder af Husmænd, for Resten ogsaa smaa Gaardfolk, som bo i Jylland, og hvis Jorder saa ofte ere udsatte for Vestenstorme, der i mange Tilfælde ødelægge de første Spirer. De sagkyndige ere enige om, at der skal en Klitbeplantning til for at skærme Jylland her, ikke en, der vil koste en 100,000 eller 2—300,000 Kr., men en, der maaske kommer til at koste nogle Millioner, men som til Gengæld betyder Indvinding af nyt Land og Sikring af Tusinders Eksistens. De sagkyndige paa dette specielle Omraade bryder man sig ikke om, men spørg disse sagkyndige, og de ville erklære, at man ved at beplante . . .

Formanden: Det ærede Medlem er, maaske uden at vide det, kommet noget bort fra det foreliggende Emne.

Sabroe: Det forekommer mig dog, at ved tredie Behandling . . ., men naar den højtærede Formand forbyder mig at tale om disse Spørgsmaal, bliver jeg nødt til at indskrænke mig.